

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/985/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613224322
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613224322.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne F. K., A. S., D. Č.. X, proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, Košice, Garbiarska 2, zast. JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., Košice, Užhorodská 21, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o trovách konania, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 10C/107/2013-86 z 9.10.2014

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalobkyni náhradu trov konania nepriznáva a žalovaná nemá právo na náhradu trov.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa (ďalej len súd) vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa návrhom domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý v priebehu konania zobrala späť, že vo veci rozhodol uznesením z 28.1.2014 tak, že konanie vo veci zastavil a účastníkom náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p., nepriznal, že proti rozhodnutiu vo výroku o trovách konania podal žalovaný odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že odvolaním napadnutý výrok uznesenia zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie, že v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu opätovne preskúmal majetkové, sociálne a osobné pomery žalobkyne, ako aj jej príjmy a o trovách konania opätovne rozhodol podľa § 150 ods.1 O.s.p. a napriek tomu, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania procesným úkonom, a to späťvzatím návrhu a žalovaný by mal nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že v danom prípade má za to, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, že tie vidí v jej nepriaznivej finančnej situácii, kedy platenie trov konania by bolo ohrozením uspokojovania základných životných potrieb jej a jej rodiny. Poukázal na to, že žalobkyňa sa stará o dve maloleté deti, v čase rozhodovania vo veci bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a to v období od 17.12.2010 do 16.3.2014, v súčasnosti je na rodičovskom príspevku, ktorý poberá vo výške 203,20 eur, že uvedené mal preukázané zo správy predloženej Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves z 2.9.2014. Uviedol, že rovnako manžel žalobkyne je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 17.4.2012, pričom táto evidencia stále trvá, že od 20.3.2014 má podpísanú dohodu o pracovnej činnosti, avšak v čase rozhodovania vo veci teda v mesiaci január 2014 nevykonával žiadnu prácu na dohodu, čo mal potvrdené z údajov predložených Sociálnou poisťovňou Spišská Nová Ves z 4.9.2014. Ďalej uviedol, že žalobkyňa, býva spolu s manželom a dvoma maloletými deťmi v rodinnom dome u svokrovcov, že pravidelné mesačné výdavky na bývanie uviedla vo výške 213,-eur, že všetky potreby rodiny sú v danom prípade uspokojované z rodičovského príspevku, ktorý žalobkyňa poberá a z nepatrného príjmu jej manžela, ktorý občasne pracuje na dohodu a jeho priemerný príjem u zamestnávateľa LYNODA s.r.o., u ktorého bol zamestnaný na dohodu od 12.3.2013 do 30.11.2013 predstavoval v priemere 58,- eur mesačne. Poukázal na to, že v čase rozhodovania vo veci manžel žalobkyne zamestnaný na dohodu nebol, teda nedosahoval žiaden príjem, že žalobkyňa nie je vlastníčkou žiadneho hnutelného ani nehnuteľného majetku vyššej hodnoty. Uzavrel, že hlavným

dôvodom nepriznania trov žalovanému je nepriaznivá finančná situácia žalobkyne pričom, nepriznanie trov konania žalovanému, podľa jeho názoru nebude takou ujmom v jeho majetkovej sfére, ktorá by mohla spôsobiť závažné komplikácie v jeho podnikaní.

Uznesenie napadla včas odvolaním žalovaná z dôvodov uvedených v § 205 ods.2 písm. a), b), c), d), e) a f) O.s.p., ktoré odôvodňuje nasledovne: uviedla, že napadnuté uznesenie je nezákonné, že súd ho odôvodnil § 150 ods.1 O. s. p., pretože mal za to, že v danom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne spočívajúce v jej nepriaznivej finančnej situácii, kedy platenie trov konania by bolo podľa jeho názoru ohrozením uspokojovania základných životných potrieb žalobkyne a jej rodiny, že hlavným dôvodom (pozn. žalovanej: žiaden iný uvedený ani nebol) nepriznania trov bola nepriaznivá finančná situácia žalobkyne, pričom nepriznanie trov konania žalovanej, podľa názoru súdu nebude takou ujmom v jej majetkovej sfére ktorá by mohla spôsobiť závažné komplikácie v jej podnikaní. Je toho názoru, že súd nesprávne právne posúdil a v dôsledku toho aj nesprávne rozhodol. Citovala § 150 ods. 1 O. s. p. a uviedla, že zo znenia § 150 ods.1 O.s.p. vyplýva dôvod na uplatnenie tohto ustanovenia, resp. pre nepriznanie náhrady trov úspešnému účastníkovi konania, a to existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania, pričom dôvody sú takého charakteru, aby súd výnimočne sčasti alebo celkom nepriznal náhradu trov konania, že súd pritom prihliadne na okolnosti a správanie účastníkov. Uviedla, že podľa jej názoru v okolnostiach tohto prípadu však tieto výnimočné dôvody neexistujú a to najmä s prihliadnutím na správanie žalobkyne, nepriaznivá finančná situácia žalobkyne nemôže byť sama o sebe dôvodom hodným osobitného zreteľa ktorý by umožňoval výnimočné nepriznanie trov úspešnému účastníkovi, a to dokonca nepriznanie trov v celom rozsahu, uvedený prístup je neprípustný, nakoľko sa stáva pravidlom, keďže vo všetkých prípadoch, v ktorých účastník Rapid life životná poisťovňa, a.s. zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o. bola v konaniach na Okresnom súde Spišská Nová Ves úspešná, tak súd aplikoval § 150 ods.1 O. s. p. a nepriznal jej náhradu trov konania v celom rozsahu. Týmto postupom Okresný súd Spišská Nová Ves porušuje zásadu rovnosti účastníkov konania, keď k ním pristupuje v rozpore so zásadou rovnosti a zároveň porušuje aj zásadu úspechu v konaní, kedy neúspešný účastník je povinný nahradiť trovy konania úspešnému účastníkovi. Uvedený postup je porušením základných práv žalovanej a narúša princíp rovnakého prístupu k účastníkom súdneho konania, že to má za následok, že v rozpore s tvrdením súdu sa nepriznanie náhrady trov konania prejavuje aj v majetkovej sfére žalovanej, že v podstate vytvára situáciu, kedy účastník môže žalovať koho chce a koľko chce, a vyhne sa negatívnym následkom prehratého sporu - náhrade trov úspešnej protistrany - len preto, že má nízky príjem. Uviedol, že takýto postup je aj porušením práva na súdnu ochranu a na spravodlivý súdny proces, keď právo nechať sa v konaní zastúpiť kvalifikovaným právnym zástupcom - advokátom je súdom potláčané a upierané, pretože súdy vytvárajú tlak na účastníka - dodávateľa, aby tento nevyužíval na svoju obranu kvalifikovanú právnu pomoc, nakoľko mu súd náhradu trov aj tak neprizná, že nie je možné akceptovať ani závery súdu, z ktorých vyplýva, že lepšia finančná kondícia úspešného účastníka konania odôvodňuje nepriznanie trov voči neúspešnej protistrane, veď práve takýto postup by mohol ohroziť podnikanie takého účastníka - v tomto prípade žalovanej. Prípadný úspech v podnikaní nemôže byť na ťarchu pri rozhodovaní o nárokoch v súdnom konaní. Akceptácia argumentácie súdu by viedla k absurdnej situácii, kedy by akýkoľvek hospodársky silnejší subjekt mohol byť vystavený riziku obrovského množstva žalôb akokoľvek nepodložených a to bez toho, aby žalobcom hrozilo čokoľvek v prípade ich neúspechu. Poukázal na to, že je potrebné chrániť aj tých klientov žalovanej, ktorí si plnia svoje záväzky a nemajú spory, pretože v dôsledku nepriznávania náhrady trov konania, kde úspešným účastníkom je, sa znižuje aj majetok odporcu, ktorý by inak mohol použiť na zveľadenie svojho podnikania v prospech iných svojich klientov. Tvrdí, že najpodstatnejšou skutočnosťou je však to, že ustanovenia zákona platia pre všetkých účastníkov občianskeho súdneho konania rovnako, a to bez ohľadu na ich solventnosť, že nepriznanie náhrady trov konania z dôvodu solventnosti jedného z účastníkov konania oproti druhému účastníkovi by bolo nielen porušením rovnosti účastníkov ale aj popretím zmyslu súdnej ochrany, kedy úspešný účastník by napriek svojmu úspechu znášal vlastné náklady v dôsledku čoho by boli porušené jeho majetkové práva. Preto ten kto konanie iniciuje - vyvolá súdne konanie a s ním vzniknuté trovy, ako aj povinnosť žalovaného účastníka sa brániť, nesie zodpovednosť za námahu ako aj finančnú záťaž, ktorá bezpochyby v prípade súdneho konanie pre účastníka vzniká, čo sa pretavuje v podobe náhrady trov konania. Je toho názoru, že v danom prípade je nevyhnutné zohľadniť aj tú okolnosť prípadu, že žalobkyňa bola od začiatku konania kvalifikovane právne zastúpená advokátom, a teda si musela byť plne vedomá všetkých dôsledkov spojených s vedením súdneho konania a aj nákladov s ním spojených, tj. aj trov konania v prípade neúspechu, že žalobkyňa bola v celom konaní a aj pri iniciovaní samotného konania, zastúpená kvalifikovaným

právnym zástupcom a teda mala prostriedky (musel si byť vedomý nákladov právneho zastúpenia) na zabezpečenie právnej pomoci poskytovanej za odplatu (§ 1 ods.2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii) a tak si musí byť rovnako vedomá aj povinnosti nahradiť trovy druhého účastníka.

Ďalej zdôraznila, že aj žalobkyňa si v podanom návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku uplatnila náhradu trov konania a teda aj trov jeho právneho zastúpenia, pričom v prípade úspechu by tieto boli jej priznané. Rovnaké právo si uplatnila aj žalovaná. Považovala za nesporné, že žalobkyňa späťvzatím návrhu bez uvedenia dôvodu zavinila zastavenie konania, a tým aj založil vznik svojej procesnoprávnej zodpovednosti za trovy konania, resp. v tomto prípade trovy právneho zastúpenia úspešného účastníka konania na strane žalovanej.

Poukázala na ďalšiu podstatnú okolnosť tohto prípadu a síce, že žalobkyňa vzala svoj návrh v celom rozsahu späť až na vytyčenom pojednávaní po oboznámení obsahu spisu súdom, a teda právny zástupca žalovanej už vynaložil náklady predovšetkým na cestu na pojednávanie ako aj čas strávený na tejto ceste a na pojednávaní, že prácu vynaložil právny zástupca aj v súvislosti s prípravou na vytyčené pojednávanie a koncipovaním vyjadrenia vo veci samej, pričom uvedené vyjadrenie právny zástupca nepredložil práve s ohľadom na späťvzatie návrhu zo strany žalobkyne a žalovanej nevznikol nárok na náhradu nákladov za tento úkon právnej pomoci. V súvislosti s uvedeným dávala do pozornosti tú okolnosť, že kým žalobkyňa mala k dispozícii informáciu o dni prevzatia rozhodcovského rozsudku, tak žalovaná s takou informáciou nedisponovala a tá bola preukázaná až na vytyčenom pojednávaní, čo však nič nemení na tom, že práve žalobkyňa zodpovedá za splnenie podmienok konania, že mohla predísť vzniku trov tohto konania aj správnym uvedením dňa prevzatia rozhodcovského rozsudku. Bolo by nespravodlivé, ak by žalovaný účastník konania musel znášať trovy vynaložené na svoju procesnú obranu, pričom samotné konanie iniciovala žalobkyňa a rovnako žalobkyňa zavinila aj zastavenie konania. Opakovane poukázala na to, že žalobkyňa začala konanie, bola od začiatku právne zastúpená advokátom a v tomto konaní pokračovala, pričom až na uvedenom pojednávaní z pripojeného rozhodcovského spisu bolo žalovanou zistené, že žaloba bola podaná oneskorene, že žalovaná by rovnako ako aj vždy v iných obdobných prípadoch žiadala preukázanie podania návrhu včas, že žalobkyňa nesie zodpovednosť za výsledok konania a trovy, ktoré týmto konaním vyvolala. Je povinnosťou a zodpovednosťou žalobkyne preukázať splnenie podmienok konania, že žalovaná nemala inú možnosť ako sa proti podanému návrhu brániť, čo zabezpečila tým, že využila svoje ústavné právo a nechala sa v konaní rovnako ako aj žalobkyňa zastúpiť zvoleným právnym zástupcom - advokátom, že žalovaná nemala možnosť konanie zastaviť a proti podanému návrhu sa mohla len brániť, čo aj učinila, a žalobkyňa by aj v prípade ak by návrh nezobrala v celom rozsahu späť, úspešná nebola a súd by musel žalobu zamietnuť. Uviedol, že netreba zabúdať, že druhý účastník konania - žalovaná, v dôsledku žaloby zo strany žalobkyne musela na svoju náležitú obranu vynaložiť finančné prostriedky a teda zásah do jej majetkovej sféry v podobe nákladov právneho zastúpenia bol spôsobený práve v dôsledku súdneho konania vyvolaného žalobkyňou. Preto nemožno opomenúť aj záver súdu o tom, že nepriznanie trov konania žalovanej nebude takou ujmom v jeho majetkovej sfére, ktorá by mohla spôsobiť závažné komplikácie v jej podnikaní, že ona nemá vedomosť na základe akých skutočností nachádzajúcich sa v súdnom spise, či inak zistených, súd dospel k záverom o jej majetkových pomeroch a vplyvu na podnikanie. Uviedol, že samotná výška vyčíslených trov konania - 277,69 eur - nie je vzhľadom na predmet sporu nijako vysoká, nie je extrémna naopak, je primeraná vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a to aj v porovnaní s inými obdobnými konaniami, že tieto trovy vznikli v dôsledku konania vyvolaného práve žalobkyňou. Uviedol, že len tá skutočnosť, že žalobkyňa vystupovala v základnom konaní ako spotrebiteľ a predmetom rozhodcovského konania bol nárok zo spotrebiteľskej zmluvy neznamena, že má imunitu voči všetkým nárokom ktoré voči nemu vzniknú, že zodpovednosť účastníka konania za jeho výsledok nepozná žiadne výnimky ani pri spotrebiteľoch ani iných subjektoch a v občianskom súdnom konaní platí bezvýnimočne princíp rovnosti zakotvený v § 18 O.s.p.. Poukázala na to, že žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu - advokáta - podala návrh na začatie konania, a to konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku a opakovane uviedla, že danom prípade na pojednávaní, pri oboznamovaní s obsahom súdneho spisu, a to konkrétne s pripojeným spisom Arbitrážneho súdu Košice, súd oznámil, že na návratke o prevzatí rozhodcovského rozsudku je uvedený ako deň prevzatia 18.6.2013 a teda, že žalobkyňa podala žalobu po uplynutí 30 - dňovej prekluzívnej lehoty, že po zistení tejto skutočnosti na predmetnom pojednávaní po krátkom prerušení pojednávania žalobkyňa po porade so svojim právnym zástupcom zobrala návrh na začatie konania späť. Poukázala aj na skutočnosť, že žalobkyňa bola zvýhodnená už tým, že súd nevyrubil ani súdny poplatok za návrh na začatie konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko mal za to, že je ako spotrebiteľ

oslobodená od platenia súdnych poplatkov aj v tomto konaní (s čím sa žalovaná nestotožňuje), pričom podľa napadnutého uznesenia súdu by teraz nemala ani povinnosť uhradiť ňou zavinené trovy konania žalovanej. Povinnosť uhradiť trovy konania v prípade neúspechu, či zavinenia zastavenia konania sa aj na navrhovateľa ako spotrebiteľa vzťahuje rovnako ako na všetkých účastníkov občianskeho súdneho konania. Poukázala aj na výšku samotného poplatku za podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý podala aj žalobkyňa, pričom poplatok predstavuje podľa položky 3 písm. c) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch sumu vo výške 331,50 eur, čo je viac ako výška trov právneho zastúpenia žalovanej. Aj vzhľadom na vyššie uvedené výšku trov právneho zastúpenia nemožno považovať za neprimeranú a to aj s ohľadom na poplatkovú povinnosť, či povahu a osobitosť konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Opakovane tvrdí, že samotná nepriaznivá finančná situácia nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa a nespôsobuje ani výnimočnosť v zmysle § 150 ods.1 O.s.p., tak tu predovšetkým zdôrazňujeme, že výška trov konania nieje nijak privysoká aj v prípade žalobcu. Uviedla, že v súvislosti s prejednávanej vecou je nutné zdôrazniť, že žalobkyňa uzavrela poisťovaciu zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala uhrádzať mesačné poisťovné a prehlásila, že reálne zhodnotila svoje finančné možnosti, pričom tak ako to vyplýva zo samotnej poisťovnej zmluvy, už v čase uzavretia tejto poisťovnej zmluvy bola na materskej dovolenke a teda nemala vysoké príjmy no mala za to, že má dostatok prostriedkov na úhradu poisťovného z predmetnej poisťovnej zmluvy. Rovnako za účelom napadnutia rozhodcovského rozsudku vyhľadala platenú právnu pomoc advokáta, v prebiehajúcom konaní nežiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu svojich majetkových pomerov. Je toho názoru, že za takejto situácie sa javí ako účelová až alibistická žiadosť, ktorú ako žalobkyňa v situácii kedy vie, že v konaní úspešná nebude, po zavinení trov konania žiada, aby súd náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyňa si musí byť vedomá následkov, ktoré sa spájajú s neúspechom v konaní, pričom už mala svoju procesnú situáciu uľahčenú aj tým, že súd jej ako spotrebiteľovi nevyrubil súdny poplatok za návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorého výška prevyšuje aktuálnu výšku trov konania. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu a to najmä to, že konanie začalo na návrh podaný žalobkyňou, pričom tá bola od začiatku kvalifikovane právne zastúpená, mala k dispozícii údaje o prevzatí rozhodcovského rozsudku, výška samotného poplatku za toto osobitné konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je vyššia ako vzniknuté trovy, pričom žalobkyňa ako spotrebiteľovi súdny poplatok vyrubený nebol, jemu vznikli náklady na jeho obranu a to predovšetkým náklady súvisiace s účasťou na pojednávaní v tejto veci a to, že žalobkyňa sama svojím úkonom zaviniła zastavenie konania, má za to, že už len vzhľadom na tieto skutočnosti tu nie je dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý by opodstatňoval postup podľa ust. § 150 ods.1 O.s.p., že nepriznaním trov konania v celom rozsahu súd poškodil odvolateľa a neoprávnene zvýhodnil neúspešnú žalobkyňu, a to len preto, že ide o neúspešného spotrebiteľa, ktorého finančné pomery jej síce dovoľovali uzavrieť poisťovaciu zmluvu na 17 rokov a zaviazat sa platiť poisťovné, umožňovali nájsť a zaplatiť za právnu pomoc vlastnému právnomu zástupcovi ale už nepostačujú na úhradu trov úspešnej protistrane a navrhol, aby odvolací súd vydal nasledovné uznesenie: mení uznesenie Okresného súdu Spišská nová Ves zo dňa 9.10.2014, č. k. 10C/107/2013-86 tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 277,69 eur za prvostupňové konanie a vo výške 93,55 Eur za odvolacie konanie, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet jeho právneho zástupcu. V prípade ak odvolací súd neprizná žalovanej trovy právneho zastúpenia v celom rozsahu, tak by mal priznať aspoň časť vzniknutých trov konania, a to najmä s ohľadom na vytyčené pojednávanie a s ním súvisiace trovy. Zároveň súdu, odvolaciemu aj prvostupňovému, nič nebráni, aby s ohľadom na finančnú situáciu žalobkyne tejto priznal povinnosť nahradit' trovy konania prípadne aj v splátkach tak, aby to nárazovo nezasiahlo jej majetkové pomery.

V prípade ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa nezmení, žalovaná navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Uviedla, že trovy prvostupňového konania boli vyčíslené v bode II. odvolania zo dňa 17.02.2014 a predstavujú sumu v celkovej výške 277,69 eur s DPH, že trovy odvolacieho konania predstavujú trovy právneho zastúpenia žalovanej, ktoré pozostávajú z odmeny advokáta 93,55 eur, spolu vo výške 371,24 eur, žiada uhradiť na účet právneho zástupcu.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku

má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie.

Ani jeden zo žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Podľa § 205 ods.2 písm. a) O. s. p. odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1.

Podľa § 221 ods.1 O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali a j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Žalovaná v odvolaní netvrdí, k akej konkrétnej vade podľa § 221 ods.1 O. s. p. v konaní došlo a skutočnosti uvedené v odvolaní sa nedajú subsumovať pod žiadnu skutkovú podstatu upravenú v cit. ust.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. b) O. s. p. spočíva v tom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods.2 písm. c) O. s. p.] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa. Žalovaná žiadne dôkazy, ktoré súd nevykonal a ona navrhla vykonať neoznačila.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Žalovanou namietané skutočnosť, že nepriaznivá finančná situácia sama o sebe nemôže byť dôvodom hodným osobitného zreteľa nie je opodstatnená. Použitie § 150 ods. 1 O. s. p. je namieste v tých prípadoch, v ktorých existujú dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v okolnostiach danej veci, ale aj na strane účastníkov, pri ktorých sa zisťuje a zhodnotí sociálna situácia, ich osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery, nielen toho, resp. tých účastníkov, ktorých by podľa všeobecných ustanovení postihovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale je potrebné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka, t.j. žalovanej. Prvostupňový súd sa náležitým spôsobom vypořiadal so sociálnou situáciou žalobkyne, ktorá svoje tvrdenia aj hodnoverne preukázala, pričom túto situáciu sledoval nielen s dopadom na žalobkyňu ale aj na jej rodinu (manžela a deti). Žalovaná tvrdí, že nepriznanie trov konania jej ako úspešnému účastníkovi bude mať dopad na jej majetkovú sféru, že vyčíslené trovy konania vo výške 277,69 eur nie sú vzhľadom na predmet sporu nijako vysoké. Žalovaná toto svoje tvrdenie nijako nepreukázala ani v prvostupňovom ani v odvolacom konaní.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. e) O. s. p. je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil v súlade s § 205a O. s. p., nemôže obstáť súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozsudku súdu prvého stupňa, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa) a v danej veci sú právne významné.

Žalovaná neuviedla v odvolaní nič, čo by zakladalo existenciu uvedeného odvolacieho dôvodu.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia možno doplniť, že je v úplnom súlade s ustálenou súdnou praxou, aj keď žalovaná namietala, že v prejednávanej veci nejde o spotrebiteľský spor, odvolací súd je toho názoru, že ide o spor, ktorý bol vyvolaný zo spotrebiteľského vzťahu a ide o spor, ktorý vznikol na základe konania a postupu žalovanej, keď postupovala podľa rozhodcovskej doložky dojednanej v poisťnej zmluve, pričom jej musí byť z bežnej praxe a z rozhodovacej činnosti súdov zrejmé, že tieto doložky sú vyhodnocované ako absolútne neplatné zmluvné podmienky. Žalovanej nič nebránilo domáhať sa svojho tvrdeného práva v riadnom súdnom konaní a týmto postupom by zabránila vzniku

následných trov konania. Súd správne rozhodol ak priznávaní trov konania použil § 150 ods. 1 O. s. p. s prihliadnutím na sociálnu a finančnú situáciu účastníkov konania a okolnosti danej veci.

Podľa § 211 ods.2 O. s. p. ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaná nemala v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu trov konania a žalobkyni v odvolacom konaní ako procesne úspešnej účastníčke vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej ale žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním si neuplatnila, preto vyslovil, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.